

23267

waardigheid over te dragen. Drie en een half jaar zijn er verlopen, sedert ik, door de aanvaarding van het professoraat, met deze stichting en dus ook met U persoonlijk in nauwer aanraking kwam. Het is hier niet de plaats om daarover uit te wijden, of te verzekeren, dat ik Uwe groote gaven en Uwe vriendschap steeds meer ben gaan waardeeren, naarmate ik U van naderbij leerde kennen; maar verzwijgen wil ik het toch niet, dat de droeve voorspellingen, die vele welmeenende en bezorgde vrienden mij, vóór ik aan deze Universiteit als Hoogleeraar optrad, hebben gedaan, tot dusver niet in vervulling zijn gegaan. Leven en laten leven, — mits zonder verzaking of verberging of verzwijging van eigen levensbeginsel — was steeds ook Uwe leuze. Daarom, gelijk ik zonder eenige moeite een jaar lang den scepter over U gezwaaid heb, overhandig ik U dien thans zonder angst of vreeze. Moogt Gij hem ten tweeden male voeren tot heil en tot eere onzer stichting. Moge de Heere onze God, die ook U tot een getuige stelde van Zijnen Heiligen Naam, U de kracht geven om in die getuigenis te volharden tot den einde toe. En moge zoo op nieuw onze bede worden vervuld:

Vivat Crescat Floreat Academia Nostra!

Ik heb gezegd.